

ALLE OORLOGEN ZIJN BANKIERSOORLOGEN

<https://www.lewrockwell.com/2023/10/joseph-mercola/all-wars-are-bankers-wars/>

Deze [video](#) toont een documentaire uit 2013, "All Wars Are Bankers Wars", geschreven en verteld door Michael Rivero, de oprichter van whatreallyhappened.com. Zoals Rivero uitlegt, zijn alle oorlogen terug te voeren op de particuliere centrale bankiers.

"Hoe meer je dit bestudeert, hoe meer je zult beseffen dat ALLE oorlogen zijn voor de particuliere centrale bankiers", zegt hij. Amerikaanse soldaten hebben gevochten en zijn gestorven in oorlogen die met geen ander doel waren begonnen dan het opdringen van particulier centraal bankieren aan landen die dat niet wilden.

Woeker – De geboorte van geld uit geld

De filosoof Aristoteles (384-322 v.Chr.) zei ooit:

"De meest gehate vorm van geld verdienen, en met de grootste reden, is woeker, die winst maakt uit het geld zelf, en niet uit het natuurlijke gebruik ervan. Geld was immers bedoeld om in ruil te worden gebruikt, maar niet om met rente te vermeerderen. En deze term 'woeker', wat de geboorte van geld uit geld betekent, wordt toegepast op het fokken van geld, omdat het nageslacht op de ouder lijkt. Daarom is dit van alle manieren om geld te verdienen de meest onnatuurlijke."

Wat Aristoteles beschreef, is het bedrijfsmodel van alle centrale banken. Ze verdienen geld uit het niets door geld tegen rente te lenen, en daarbij ontnemen ze een land zijn rijkdom. Het eerste voorbeeld van een bankiersoorlog dat in de film wordt geïllustreerd, is dat van de

Amerikaanse Revolutie, die tussen 1775 en 1783 werd uitgevochten. Dertien Noord-Amerikaanse koloniën van Groot-Brittannië kwamen in opstand tegen de Britse overheersing en stichtten de soevereine Verenigde Staten van Amerika, gesticht met de Onafhankelijkheidsverklaring in 1776.

De Amerikaanse Revolutie werd uitgevochten om het centrale bankwezen te voorkomen

Zoals Rivero uitlegde, werd de Amerikaanse Revolutie echter op gang gebracht door de King George III Monetary Act, die de Noord-Amerikaanse kolonisten dwong zaken te doen met bankbiljetten van de Bank of England die tegen rente waren geleend:

“Als je teruggaat naar de geschriften van Ben Franklin ... [hier is] een direct citaat: ‘De weigering van koning George III om de koloniën toe te staan een eerlijk geldsysteem te hanteren, dat de gewone man bevrijdde uit de klauwen van de geldmanipulators, was waarschijnlijk de voornaamste oorzaak van de revolutie.’

Dat is Ben Franklin. Onze openbare scholen leren dat niet, omdat je niet mag weten dat de bankiers werkelijk achter de Amerikaanse Revolutie zaten. Na de revolutie adopteerden de Verenigde Staten een revolutionair radicaal ander economisch systeem waarin de regering haar eigen op waarde gebaseerde munt uitgaf, zodat particuliere banken de rijkdom van het volk niet via rentedragende bankbiljetten konden afromen. Dus de Amerikaanse Revolutie werd in de eerste plaats uitgevochten om het Amerikaanse volk te bevrijden van de Muntwet van koning George de Derde...’²

Als corruptie mislukt, worden er bedreigingen geuit

Helaas is het gemakkelijk om mensen te corrumperen, en de centrale bankiers weten dat beter dan de meesten. Slechts een jaar nadat Mayer Amschel Rothschild het inmiddels beruchte citaat uitsprak: ‘Laat mij het geld van de natie uitgeven en controleren en het kan me niet schelen wie de wetten maakt’, slaagden private bankiers erin een private centrale bank op te richten, genaamd The First Bank of the United States of Amerika. Deze bank werd opgericht in 1791 en had binnen twintig jaar de Amerikaanse economie gestript en tegelijkertijd de bankeigenaren verrijkt. Als gevolg van zijn duidelijke mislukkingen weigerde het Congres het charter van de bank te verlengen. Het was de bedoeling om terug te keren naar een door de staat uitgegeven, op waarde gebaseerde munteenheid, waarover Amerikanen geen rente hoefden te betalen. Als reactie hierop heeft Nathan Mayer Rothschild de volgende bedreiging geuit:

“Ofwel wordt de aanvraag voor verlenging van het handvest ingewilligd, ofwel zullen de Verenigde Staten verwickeld raken in een zeer rampzalige oorlog.”

Ondanks dat dreigement bleef het Congres standvastig en weigerde het charter van de bank te verlengen. Nathan Mayer Rothschild hekelde de beslissing en verklaarde:

‘Leer die brutale Amerikanen een lesje! Breng ze terug naar de koloniale status!’

En dat is precies wat Groot-Brittannië deed – of probeerde te doen. De door de Rothschilds gecontroleerde Bank of England financierde de Britse oorlog van 1812, die tot doel had om óf a) de Verenigde Staten te herkoloniseren en de Amerikanen te dwingen bankbiljetten van de Bank of England te gebruiken, óf b) de natie in zoveel schulden te storten dat ze hebben geen andere keuze dan een nieuwe particuliere centrale bank te aanvaarden.

“En het plan werkte”, zegt Rivero. “Hoewel de Verenigde Staten de oorlog van 1812 wonnen, werd het Congres gedwongen een nieuw charter te verlenen voor nog een andere particuliere bank, waarbij de publieke munt werd uitgegeven als leningen tegen rente.

Opnieuw hadden private bankiers de controle over de geldhoeveelheid van het land en het maakte hen niet uit wie de wetten maakte of hoeveel Britse of Amerikaanse soldaten daarvoor moesten sterven. En opnieuw werd het land door de plunderingen van de particuliere centrale bank in schulden, werkloosheid en armoede gestort. In 1832 voerde Andrew Jackson met succes campagne voor zijn tweede termijn als president onder de slogan 'Jackson and No Bank'. Trouw aan zijn woord slaagde Jackson erin de verlenging van het charter voor de Tweede Bank van de Verenigde Staten van Amerika te blokkeren. Kort nadat het charter voor de Second Bank of the United States afliep, vond er een moordaanslag op Andrew Jackson plaats. Het mislukte toen beide pistolen die door de moordenaar, Richard Lawrence, werden gebruikt, niet konden vuren.

Later legde Lawrence het motief voor de moord uit door te zeggen dat er, nu president Jackson dood was, meer geld zou zijn. Het was dus een moord, ingegeven door de belangen van de bankiers.”

Schulden zijn een systeem van slavernij

De reden dat je dit nooit op school hebt geleerd, is omdat het openbare schoolsysteem ondergeschikt is aan de bankiers, die willen dat bepaalde geschiedenis verborgen blijft. Toen de Confederatie zich afscheidde van de Verenigde Staten, boden de bankiers aan om de inspanningen van Lincoln om hen weer in de unie te brengen te financieren – tegen een rente van 30%.

Lincoln antwoordde dat hij “de zwarte man niet zou bevrijden door de blanke man tot slaaf te maken van de bankiers”, en gaf in plaats daarvan een nieuwe staatsvaluta uit: de dollar. Het volgende citaat uit de London Times is veelzeggend: ³

“Als dit ondeugende financiële beleid, dat zijn oorsprong vindt in Noord-Amerika, tot in de puntjes wordt verdragen, dan zal die regering kosteloos in haar eigen geld voorzien.

Het zal schulden afbetalen en zonder schulden zijn. Het zal over al het geld beschikken dat nodig is om zijn handel voort te zetten. Het zal welvarend worden zonder precedent in de wereldgeschiedenis.

De hersenen en rijkdom van alle landen zullen naar Noord-Amerika gaan. Dat land moet vernietigd worden, anders zal het elke monarchie ter wereld vernietigen.”

Frankrijk en Groot-Brittannië overwogen de Verenigde Staten binnen te vallen ter ondersteuning van de Confederatie, maar werden op afstand gehouden door Rusland, dat de Unie van Lincoln te hulp kwam. ⁴ De Unie won de oorlog, maar Lincoln werd in 1865 vermoord. De renteloze dollars werden uit de circulatie gehaald en Amerika werd opnieuw gedwongen bankbiljetten te lenen die tegen rente waren geleend van particuliere centrale bankiers. In 1913 ontmoetten de particuliere centrale bankiers van Europa hun Amerikaanse medewerkers op Jekyll Island, Georgia, waar zij een nieuw Amerikaans bankenkartel vormden. Rivero legt uit:

“Vanwege vijandigheid jegens de vorige banken van de Verenigde Staten werd de naam van deze derde bank veranderd in Federal Reserve, om de nieuwe bank een quasi overheidsimago te geven.

Maar in feite is het een particuliere bank. Het is niet meer federaal dan Federal Express ...

1913 bleek dus een jaar van transformatie te zijn voor de economie van het land. Eerst met de goedkeuring door het Congres van het zestiende amendement op de inkomstenbelasting, en de valse bewering dat het was geratificeerd. Hier is nog een direct citaat [van rechter James C. Fox van de Amerikaanse districtsrechtbank, in Sullivan v. Verenigde Staten 2003]:

‘Ik denk dat als je terug zou gaan en zou proberen de ratificatie van het 16e amendement, dat de Internal Revenue, de inkomstenbelasting betref, te vinden en te herzien... je zou ontdekken dat een voldoende aantal staten dat amendement nooit heeft geratificeerd.’”

Later dat jaar (1913) ondertekende president Woodrow Wilson de Federal Reserve Act, in ruil voor campagnebijdragen – een beslissing waar hij later spijt van kreeg. In 1919 schreef Wilson: *“Ik ben een zeer ongelukkige man. Ik heb onbewust mijn land geruïneerd; een grote industriële natie wordt nu gecontroleerd door een kredietsysteem. We zijn niet langer een regering op basis van vrije*

mening, niet langer een regering op basis van overtuiging en de stem van de meerderheid, maar een regering op basis van de mening en dwang van een kleine groep dominante mannen.”

De Eerste en Tweede Wereldoorlog waren bankiersoorlogen

Volgens Rivero was de echte reden achter de Eerste Wereldoorlog – die begon als een gekibbel tussen Oostenrijk, Hongarije en Servië en zich pas later op Duitsland concentreerde – de industriële capaciteit van Duitsland, die een economische bedreiging vormde voor Groot-Brittannië, waarvan de munteenheid was in verval vanwege het gebrek aan focus op industriële ontwikkeling. Na de nederlaag van Duitsland namen de private bankiers de controle over de Duitse economie over, wat resulteerde in hyperinflatie. Na de ineenstorting van de Weimarrepubliek kwam de Nationaal Socialistische Partij aan de macht en gaf een nieuwe staatsvaluta uit die niet van de centrale banken was geleend.

“Het was gebaseerd op een eenheid van waarde, niet op een eenheid van schuld. Bevrijd van het betalen van rente over het geld dat in omloop was, bloeide Duitsland op en begon snel zijn industrie weer op te bouwen. Het was een geweldige transformatie om te zien. De media noemden het het Duitse wonder. Time Magazine roemde Hitler vanwege de verbazingwekkende verbetering van het leven van het Duitse volk en de explosie van de Duitse industrie. Ze noemden hem in 1938 zelfs Time Magazine's Man van het Jaar. En toen werden de Duitse welvaart en de vrijheid van een particuliere centrale bank die de publieke munt tegen rente uitleende, opnieuw een bedreiging voor andere landen en andere machten... De door de staat uitgegeven Duitse munteenheid vormde ook een directe bedreiging voor de rijkdom en macht van de particuliere centrale banken over de hele wereld, en al in 1933 begonnen ze een mondiale boycot tegen Duitsland te organiseren om deze beginnende heerser te wurgen die dacht dat hij zou zijn land kunnen besturen zonder een particuliere centrale bank.”

De Tweede Wereldoorlog was feitelijk een herhaling van de Eerste Wereldoorlog, in die zin dat het vernietigen van de economische en industriële macht van Duitsland het voornaamste doel was. In een briefje uit maart 1946 van Winston Churchill aan Harry Truman werd de reden voor de Tweede Wereldoorlog duidelijk gemaakt:

“De oorlog ging niet alleen over het afschaffen van het fascisme, maar ook over het veroveren van afzetmarkten. Dat hadden we kunnen doen als we de bedoeling hadden gehad om te voorkomen dat deze oorlog zou uitbreken zonder ook maar één schot te slaan, maar dat wilden we niet.”

Volgens Rivero heeft Churchill in zijn boekenreeks ‘The Second World War’ ook de volgende uitspraak gedaan:

“De onvergeeflijke misdaad van Duitsland vóór de Tweede Wereldoorlog was de poging om zijn economie los te maken van het wereldhandelssysteem, en om een onafhankelijk uitwisselingsstelsel op te bouwen waarvan de mondiale financiën niet meer konden profiteren. We hebben het verkeerde varken geslacht.”

Ons leger als een 'spier' voor de bankiers

Rivero vertelt verder het verhaal van hoe Wall Street-bankiers in 1933 majoor-generaal Smedley Butler van het Korps Mariniers rekruteerden om een staatsgreep tegen de Amerikaanse regering te leiden, met de bedoeling een fascistische dictatuur te installeren. Destijds dreigde de “New Deal” van president Roosevelt de rijkdom te herverdelen onder de werkende middenklasse, wat ze wilden voorkomen.

Het idee was om de Amerikaanse regering in haar geheel af te schaffen en een minister van Algemene Zaken aan te stellen die alleen verantwoording zou afleggen aan Wall Street, en niet aan het volk. Butler deed alsof hij instemde met het complot en stelde het vervolgens aan het Congres voor voordat het kon worden uitgevoerd.

Roosevelt probeerde de samenzweersers te laten arresteren, maar kreeg te horen dat als een van de centrale bankiers naar de gevangenis zou worden gestuurd, hun overgebleven Wall Street-vrienden opzettelijk de economie zouden laten instorten en Roosevelt daarvoor de schuld zouden geven. Butler bekende in zijn boek ‘War Is a Racket’ uit 1935 ook het volgende:

“Ik heb 33 jaar en vier maanden in actieve militaire dienst doorgebracht als lid van de meest wendbare strijdmacht van ons land, het Korps Mariniers. Ik heb in alle rangen gediend, van tweede luitenant tot generaal-majoor, en gedurende die periode bracht ik een groter deel van mijn tijd door als een krachtpatser van hoge klasse voor de grote bedrijven, voor Wall Street en voor de bankiers. Kortom, ik was een afperser, een gangster voor het kapitalisme. Ik vermoedde dat ik destijds slechts deel uitmaakte van een racket. Nu weet ik het zeker. Zoals alle leden van het militaire beroep heb ik pas een originele gedachte gehad nadat ik de dienst had verlaten. Mijn mentale vermogens bleven in schijndood terwijl ik de bevelen van de hogere mensen opvolgde.”

Dit is typisch voor iedereen in de militaire dienst. Zo hielp ik Mexico en vooral Tampico in 1914 veilig te maken voor de Amerikaanse oliebelangen. Ik hielp er mee om van Haïti en Cuba een fatsoenlijke plek te maken waar de jongens van de National City Bank hun inkomsten konden innen.

Ik heb geholpen bij de verkrachting van een zestal Midden-Amerikaanse republieken ten behoeve van Wall Street. De staat van dienst op het gebied van afpersing is lang. Ik heb van 1909 tot en met 1912 meegeholpen aan de zuivering van Nicaragua voor het internationale bankhuis van Brown Brothers. In 1916 bracht ik licht in de Dominicaanse Republiek voor de Amerikaanse suikerbelangen. In China in 1927 hielp ik ervoor te zorgen dat de Standard Oil zich ongehinderd een weg baande.

Gedurende die jaren had ik, zoals de jongens in de achterkamer zouden zeggen, een deiningracket. Ik werd beloond met onderscheidingen, medailles en promoties. Als ik erop terugkijk, denk ik dat ik Al Capone misschien een paar hints heb gegeven. Het beste wat hij kon doen was zijn racket in drie stadsdelen exploiteren. Ik opereerde op drie continenten."

Het waarom achter de moord op Kennedy

In 1963 ondertekende president John Fitzgerald Kennedy, die de roofzuchtige aard van het particuliere centrale bankwezen begreep, uitvoeringsbevel 11110, waarin het Amerikaanse ministerie van Financiën werd bevolen een nieuwe publieke munt uit te geven, de zogenaamde Amerikaanse bankbiljetten. Deze bankbiljetten zouden niet worden geleend van de Federal Reserve, maar eerder gecreëerd door de Amerikaanse overheid en ondersteund door zilver. Dit betekende een terugkeer naar het economische systeem waarop de Verenigde Staten waren gegrondvest. "Alles bij elkaar ging er ongeveer 4,5 miljard dollar in de publieke omloop, waardoor de rentebetalingen aan de Federal Reserve werden uitgehold en hun controle over de natie werd versoepeld", zegt Rivero. Vijf maanden later werd Kennedy vermoord in Dallas, Texas, en werden de Amerikaanse bankbiljetten uit de circulatie gehaald en vernietigd. Rivero vervolgt:

"Na de moord op Kennedy werd John J. McCloy, president van de Chase Manhattan Bank en president van de Wereldbank, benoemd tot lid van de Warren Commission. Nu maakt het mij niet uit hoe goed een bankier hij is, hij is niet gekwalificeerd om een moord te onderzoeken, en dat is wat ons werd verteld bij de Warren Commission...

We weten allemaal dat de Warren-commissie er was om te verdoezelen wat er aan de hand was. En we kunnen uiteraard veilig aannemen dat de aanwezigheid van John J. McCloy in de Warren Commission ervoor moest zorgen dat het Amerikaanse publiek nooit ook maar een flauw vermoeden zou krijgen van de financiële dimensies achter de moord.'

De opkomst en ondergang van Bretton Woods

In juli 1944, aan het einde van de Tweede Wereldoorlog, toen duidelijk werd dat de geallieerde strijdkrachten aan de winnende hand waren en in staat zouden zijn het naoorlogse politieke klimaat te dicteren, kwamen de economische wereldmachten bijeen in Bretton Woods in New Hampshire om uit te werken wat werd bekend als de Bretton Woods-overeenkomst voor internationale financiën, die het jaar daarop werd geratificeerd.

Onder deze nieuwe overeenkomst verving de Amerikaanse dollar het Britse pond als de mondiale handels- en reservevaluta, en de ondertekenende landen waren verplicht hun nationale valuta aan de dollar te koppelen. Zoals uitgelegd door Rivero:

“De landen die Bretton Woods hebben geratificeerd, deden dit onder twee voorwaarden. De eerste was dat de Federal Reserve zou afzien van het overdrukken van de dollar als middel om echte producten te plunderen ... van andere landen, in ruil voor inkt en papier.

Het was feitelijk een imperiale belasting die door het Amerikaanse economische systeem aan de rest van de wereld werd opgelegd. Die verzekering dat er niet te veel zou worden bijgedrukt, werd vermoedelijk ondersteund door de tweede vereiste, namelijk dat de Amerikaanse dollar door de Amerikaanse overheid altijd weer in goud zou kunnen worden omgezet tegen \$35 per ounce.

Nu begon de Federal Reserve, die een particuliere bank is en geen verantwoording hoeft af te leggen aan de Amerikaanse regering, natuurlijk met het overdrukken van papieren dollars, die naar andere landen over de hele wereld werden gestuurd, en onder Bretton Woods moesten ze deze terugsturen. producten en producten en grondstoffen tegen de volledige waarde.

Een groot deel van de waargenomen Amerikaanse welvaart in de jaren vijftig en zestig was het resultaat van het feit dat deze buitenlandse naties echte grondstoffen, goederen en producten terug naar de Verenigde Staten moesten sturen in ruil voor deze kleine stukjes papier ... omdat ze gedwongen werden om deze papieren bankbiljetten waren \$ 35 per ounce goud waard.

Toen, in 1970, begon Frankrijk te kijken naar deze enorme stapel gedrukte papieren bankbiljetten die in hun bankkluisen lagen, waarvoor echte Franse producten zoals wijn en kaas waren verhandeld, en het bracht de regering van de Verenigde Staten ervan op de hoogte dat zij hun optie onder Bretton zouden uitoefenen. Woods om al die papieren bankbiljetten terug te geven voor goud tegen de overeengekomen wisselkoers van \$35 per ounce.

Het probleem was dat de Verenigde Staten bij lange na niet het goud hadden om al die papieren bankbiljetten in te wisselen. Dus op 15 augustus 1971 schortte Richard Nixon tijdelijk – duwtje in de rug, knipoog, knipoog – de convertibiliteit in goud van de Amerikaanse Federal Reserve-bankbiljetten

op. Dit ... maakte feitelijk een einde aan Bretton Woods en veel mondiale valuta's begonnen zich los te maken van de Amerikaanse dollar."

Landroof en de geboorte van de Petro-dollar

Nixons schorsing van Bretton Woods zorgde ook voor een ander probleem. Rivero legt uit: *"De Verenigde Staten hadden hun leningen – geld geleend van andere regeringen en buitenlandse investeerders – onderpand gegeven met de goudreserves van de Amerikaanse natie, en met het besef dat er niet genoeg goud was om alle bankbiljetten van de Federal Reserve af te lossen, waren kredietverstrekkers aan de VS ik begon me af te vragen: had de Amerikaanse regering genoeg goud om hun uitstaande schulden te dekken?"*

Buitenlandse landen begonnen erg nerveus te worden over de leningen aan de Verenigde Staten en waren begrijpelijkerwijs terughoudend om extra geld te lenen zonder enige vorm van onderpand. Dus wat Richard Nixon deed, is dat hij de milieubeweging oprichtte, met de EPA en haar verschillende programma's, zoals wilderniszones en wegenloze gebieden, erfde rivieren, wetlands en al die andere programma's, die allemaal grote stukken openbaar land in beslag namen en deze van de grond lieten verdwijnen. grenzen aan het Amerikaanse volk dat technisch gezien de eigenaren is van al die landen.

Maar Nixon bekommerde zich niet om het milieu. Het werkelijke doel van deze landroof onder het mom van het milieu was om deze ongerepte gebieden en hun enorme minerale hulpbronnen in pand te geven als onderpand voor de uitstaande staatsschuld.

De veelheid van al deze verschillende programma's was eenvoudigweg bedoeld om de omvang van de landroof, het onderpand van het erfgoed van het Amerikaanse volk, te verbergen... Bijna 25% van de hele natie is nu opgesloten door deze EPA-programma's en beloofd als onderpand voor staatsleningen. Nu de beschikbare gronden voor onderpand al schaars zijn, is de Amerikaanse regering begonnen met een nieuw programma om de afnemende internationale vraag naar de dollar te ondersteunen. De Verenigde Staten benaderden de olieproducerende landen van de wereld, vooral in het Midden-Oosten, en boden hen een deal aan in ruil voor de verkoop van hun olie alleen voor dollars. De Verenigde Staten zouden de militaire veiligheid van die olierijke landen garanderen, en de olierijke landen zouden ermee instemmen hun Amerikaanse papieren dollars in de Verenigde Staten uit te geven en te beleggen, vooral in Amerikaanse staatsobligaties, die door toekomstige generaties Amerikaanse staatsobligaties kunnen worden afgelost. belastingbetalers.

Het concept werd de petro-dollar genoemd. In feite steunden de Verenigde Staten, die niet langer in staat waren de dollar met goud te ondersteunen, deze nu met de olie van anderen, en die noodzaak

om de controle over die olielanden te behouden om de dollar overeind te houden heeft het Amerikaanse buitenlandse beleid in de regio ooit gedomineerd. sinds."

Oorlogen en moorden om de Petro-dollar te ondersteunen

Na verloop van tijd leidde de Amerikaanse focus op financiering boven productie tot een situatie waarin de olieproducerende landen over voldoende Amerikaanse contanten beschikten, maar de VS niets produceerden of verkochten wat deze landen wilden kopen. Europa maakte betere auto's en vliegtuigen, en stond geen genetisch gemanipuleerd voedsel toe. In 2000 eiste Irak het recht op om zijn olie voor euro's te verkopen, en in 2002 kwamen de Verenigde Naties overeen dat zij dit konden doen in het kader van het olie-voor-voedselprogramma. Een jaar later vielen de Verenigde Staten Irak opnieuw binnen, werd Saddam Hoessein publiekelijk gelyncht en kon de Iraakse olie opnieuw alleen voor Amerikaanse dollars worden verkocht. Een soortgelijk scenario vond plaats in Libië. In 2000 stelde Muammar Gadhafi de invoering van een nieuwe door goud gesteunde munt voor, de gouden dinar. Vervolgens kondigde hij aan dat de Libische olie alleen voor gouden dinars zou worden verkocht. Zoals opgemerkt door Rivero:

"Deze stap had het potentieel om de mondiale hegemonie van de dollar ernstig te ondermijnen. De Franse president Nicolas Sarkozy ging naar verluidt zelfs zo ver dat hij Libië een bedreiging voor de financiële veiligheid van de wereld noemde. Dus vielen de Verenigde Staten Libië binnen onder het mom van steun aan een volksopstand.

Ze vermoordden Gadhafi op brute wijze – kennelijk omdat de objectieve les van Saddams lynchen niet voldoende boodschap was geweest – legden een particuliere centrale bank op en brachten de Libische olieproductie terug in dollars. Volgens generaal Wesley Clark omvatte het masterplan voor de dollarisering van de olielanden in de wereld zeven doelen: Irak, Syrië, Libanon, Libië, Somalië, Soedan, Iran en Venezuela... Wat opvalt aan de oorspronkelijke zeven landen die het doelwit waren van de VS, is dat geen van hen lid is van de Bank of International Settlements. Dit is de particuliere centrale bank van de particuliere centrale bank in Zwitserland. Dat betekende dat de zeven beoogde landen zelf besloten hoe ze de economieën van hun land moesten besturen, in plaats van zich te onderwerpen aan de internationale particuliere centrale bankiers.

Nu ... zijn de geweervizieren van de bankiers gericht op Iran, dat het aandurft een centrale bank van de overheid te hebben en hun olie te verkopen voor welke valuta ze ook kiezen. De oorlogsagenda

voor Iran is ... om te dwingen dat de Iraanse olie alleen voor dollars wordt verkocht, en om hen te dwingen een centrale bank in particuliere handen te accepteren. Je bent opgevoed door een openbaar schoolsysteem en een media die je voortdurend verzekert dat de redenen voor al deze oorlogen en moorden talrijk en gevarieerd zijn. 'We brengen democratie naar de veroverde landen.' Dat horen we vaak, terwijl de VS dat eigenlijk niet heeft gedaan. Het gebruikelijke resultaat van een Amerikaanse omverwerping is het opleggen van een pro-business, pro-Wall Street, pro-Amerikaanse dictatuur."

De echte agenda van de central bankers

Tot slot: de echte agenda van de centrale bankiers is eenvoudig. Het is bedoeld om mensen van hun rijkdom te beroven en hen tot slaaf te maken van dit roofzuchtige systeem door een vals gevoel van verplichting te creëren.

"Die verplichting is onjuist omdat het particuliere centrale banksysteem door zijn opzet meer schulden creëert dan geld waarmee de schulden kunnen worden afbetaald", legt Rivero uit. "Er is geen uitweg, zoals het is opgezet. Het is onmogelijk om te ontsnappen zolang je volgens hun regels speelt. En je moet begrijpen dat particulier centraal bankieren geen wetenschap is. Het is een religie. Het is een reeks willekeurige regels die in het leven zijn geroepen ten behoeve van de priesterschap, dat wil zeggen de bankiers, en die alleen wordt ondersteund omdat mensen geloven dat dit de manier is waarop het hoort te zijn. De fraude blijft bestaan, met vaak dodelijke gevolgen, alleen maar omdat de mensen gehersenspoeld worden door te geloven dat dit de manier is waarop het leven hoort te zijn en dat er geen alternatief bestaat of zelfs maar van gedroomd mag worden."

De weg naar vrijheid: Schaf de centrale banken af !!

De realiteit is dat we geen centrale banken 'nodig hebben'. Niet in het minst. Een land, of zelfs individuele staten, kunnen hun eigen munt creëren en hun eigen banken runnen, zonder woekerrete of met zeer lage rentetarieven. Dat is de weg naar vrijheid, en het enige dat nodig is, is de beslissing om dat te doen, en het lef om die te dragen.

Idealiter zouden veroverde naties over de hele wereld in één keer loskomen, omdat dit de veiligheid van iedereen het beste zou garanderen. Zoals opgemerkt door Rivero:

"Particuliere centrale banken bestaan niet om het volk, de gemeenschap of de natie te dienen. Particuliere centrale banken zijn er om hun eigenaren te dienen en hen rijker te maken dan de dromen van Midas te boven gaan, en dat allemaal tegen de kosten van inkt, papier, de juiste steekpenningen voor de juiste functionaris en af en toe een moord."

Achter al deze oorlogen en al deze moorden ... schuilt één beleid van financiële dictatuur. De particuliere centrale bankiers staan alleen toe dat heersers regeren op grond van de belofte dat de bevolking van een land tot slaaf zal worden gemaakt van de particuliere centrale banken. Heersers die daar niet mee instemmen zullen worden gedood en hun natie zal worden binnengevallen door die andere naties die nog steeds verslaafd zijn aan de particuliere centrale banken. De bankiers zelf voeren deze oorlogen niet. Hun kinderen zijn niet betrokken bij deze oorlogen.

Deze zogenaamde 'botsing der beschavingen' waarover de bedrijfsmedia u vertellen, is in werkelijkheid een oorlog tussen banksystemen, waarbij de particuliere centrale bankiers zichzelf opdringen aan de rest van de wereld, ongeacht hoeveel miljoenen daarvoor moeten sterven. ... Nu gaan we de derde [wereldoorlog] in in het nucleaire, biowapentijdperk. Dat is heel gevaarlijk. We moeten het ons afvragen. Zijn de particuliere centrale bankiers bereid het risico te nemen de hele planeet te verbranden om hun hebzucht te voeden? Blijkbaar.

Dus jullie, als ouders, als broers en zussen, als echtgenoten, moeten jezelf afvragen: 'Wil je echt dat je dierbaren in uniform vermoord en kreupel worden, en dat allemaal voor de balans van de bank? ... Zolang particuliere centrale banken mogen blijven bestaan... zullen er armoede, hopeloosheid en miljoenen doden zijn in eindeloze wereldoorlogen... De weg naar echte wereldvrede ligt in de afschaffing van al het particuliere centrale bankieren, waar dan ook, en de terugkeer naar door de staat uitgegeven centrale banken. , op waarden gebaseerde valuta's die landen en mensen in staat stellen welvarend te worden door hun eigen arbeid, ontwikkeling en inspanningen."

Bronnen en referenties

¹ [Wat er werkelijk is gebeurd: alle oorlogen zijn bankiersoorlogen](#)

² [Rumble, alle oorlogen zijn bankiersoorlogen 1:39](#)

³ [Rumble, alle oorlogen zijn bankiersoorlogen 7:04](#)

⁴ [Betrekkingen tussen de VS en Rusland 1861-1865](#)

<https://www.lewrockwell.com/2023/10/joseph-mercola/all-wars-are-bankers-wars/>